

शब्दवच्च-शब्दो निन्दितो भवति । वैदूर्यनिभं चन्द्रसमान
वर्णं कसस्मितोत्फलसदृशवर्णं निर्मलाकाशसवर्णं मतस्यै
पुष्पनिभं वा कुन्तफलं त्रियं भर्तुर्देदाति, मधुकौश-
मानवर्णं श्यामलोहवर्णं मञ्जिकासवर्णं निन्दितं
भवति । हंसशुकमयूरतान्मूलघटनम्यावर्त्तकूर्ममत्स्य
सरित्प्रभा अन्ये च मङ्गलशंसिनः पदार्थाः कुन्तव्रणेषु
यदि दृश्यन्ते तदा ते धर्मकामार्थसाधकाविनिर्दिष्टाः ।

पादुकौलूकपादपवायसञ्चटभ्रजम्बूकनिगलककलासाश्वे-
त्येवं निन्दिताः पदार्थाः दृश्यन्ते व्रणेषु ते दृष्टाः त्रिय-
मपहरन्ति मत्सेति व्रणलक्षणम् । ऋष्या वक्ष्यते ध्वज-
पताकाचामरच्छततोरणशिविकावेशाङ्कुशवर्द्धमानभृङ्गा-
रगजतरङ्गायस्मिन् कुन्तफले दृश्यन्ते धौतच्छाया-
न्तरगतास्तं कुन्तमपुण्यकृतो न लभन्ते नकुलसदृक-
स्त्रकरमहिषवायसोलूकयल्मीकादयो ये निन्दितायदि
कुन्ते स्युर्धौतव्यक्तो तदा स कुन्तः त्रियं भुज्यमाना-
मपि विनाशयेद्येस्तादृशकुन्तं बिभ्यतात् । स बधं बन्धं
सद्योलभेत तस्य महिषी वा । चूलिकयोर्व्याघ्रनखस्य
शुक्लानि चूर्णानि समभागानि कारयेत् । तत् चूर्णितं
कृत्वा तेन चूर्णेन फले वर्षीपघर्षितं कुन्तफलं निर्मलं
भवति दुर्गन्धं न भवेत्तथा मलेन न लिप्यते । तच्च वर्षको-
पसमन्वितं समाहितं कारयेन्नालिकावस्त्रिर्षणं सुदृढा
यामेन अनुबन्धेन सुस्त्रिष्टैम्ब्यादैर्बलकैः सुवर्णमये रजत
मये वा वर्षणि रत्नालङ्कृतैर्नलिका स्त्रिष्टा कर्त्तव्या ।
स्कन्धे दृढपरिप्यहस्य तथाचोक्तं कुन्तस्य कर्त्तव्यं नलिका-
सहजं वा । नलिका चाल प्रमाणतः त्रिष्टा कार्या हरीत-
कीसदृशन्तालफलसमानं विल्वफलाकारं कज्जुभकपित्त-
फलसदृशं वा दृप्तमटास्त्रं वा कलशामलकाकारं वा
भवति सर्वोपस्कृतास्त्रितं कुन्तायुधं षष्टिफलं अष्ट-
पञ्चाशत्फलं मध्यमं चत्वारिंशत्फलं निकृष्टमिति प्रवल्-
रिपुविनाशकं क्रियान्वितञ्च कुन्तं कारयेन्नत स्वप्रमा-
णादधिगौरवं, यो हि कायसारस्य बलमविदित्वा कुन्तमा-
युधमावहेत् सादिकस्तस्याजीर्णमजानतः पुरुषस्येवाति
भुक्तमशनं कुन्तायुधं विधीभवति । इत्यौशनसे कुन्तलक्षणम्”
कुन्ताः प्रविशन्तीत्यत्र कुन्तधारिणि लक्षणेत्थालङ्कारिकाः ।
“शक्तिकुन्तध्वजरथावाजिबारणगोदृष्टाः” सुशु० । “शक्ति
कुन्ताद्यायुधानीति” सुशुतः ।

कुन्तल पु० कुन्तं सुदृकीटं (उकुण) लाति ला-क । षष्ठे
“कापि कुन्तलसंव्यानसंयमव्यपदेशतः । बाङ्गमूलं

स्वनौ नाभिपङ्कजं दर्शवेत् स्कुटम्” शा० द० । तदीव
कारत्वात् २ह्वीरे च अमरः । कुन्तलाकारं केशाभ्या-
कारं लाति ला-क । श्यवे षष्ठके पानपात्रे प्ला-
ङ्गले च विश्वः । इध्रुवकभेदे “यस्यैः षोडशभिः कार्यः
कुन्तलो लघुशेखरैः । शृङ्गारे च रसे प्रोक्त आनन्द-
फलदायकः” इति संगीतदात्रे० । “कामगिरिं समारभ्य
द्वारकान्तं महेश्वरि ! । श्रीकुन्तलाभिधोदेशः कथितः
पूर्वं स्वरिभिः” शक्तिसङ्गतमन्त्रोक्ते ७देशभेदे पु० मूस्त्रि-
“स्नाता तिष्ठति कुन्तलेश्वरमुता यारोऽङ्गराजस्वसुः” सा० द० ।
“अथापरे जनपदा दक्षिणा भरतर्षभ” इत्युपक्रमे “जि-
ह्विकाः कुन्तलाश्चैव सौहृदा नलकाननाः” भा० भी० ६७०
दक्षिणात्यजनपदेतौ । तेषां राजा अण् । कौन्तल तद्दे-
शब्दे । वङ्गपु तस्य लुक् । कश्चित् एकत्वे ऽपि लुक् ।
“आकर्षः कुन्तलश्चैव मालवाश्चान्द्रकास्तथा । द्राविडः
सिंहलाश्चैव राजा काश्रीरकस्तथा” भा० सं० १७० । ते
अभिजनोऽस्य अण् । कौन्तल पितादिक्रमेण तद्देश-
वासिनि । वङ्गपु तस्य लुक् ।

कुन्तलवर्द्धन पु० कुन्तलान् वर्द्धयति दृध-ण्णिच्-ल्यु ।
शृङ्गराजे (भीमराज) राजनि० । तद्रससेवनेन हि
केशद्विरियि वैद्यकप्रसिद्धिः ।

कुन्तलिका स्त्री कुन्तलाभ्याकारो विद्यतेऽस्याः ठन् अत
इत्त्वम् । दध्यादिच्छेदस्यां षड्रिकाभेदे पालिकायाम्
हार० । २बालानामौषधौ (बाला) स्त्री सुशुतः । यथा
“कुन्तलिकाकुरिष्टकाप्रभृतानीत्युपक्रमे “स्वादुपा-
करसाःशीताः कफघ्नाश्चातिपित्तलाः । लवणार्द्रर-
सारुह्याः सक्षाराः वातलाः सराः । स्वादुतिक्ता कुन्त-
लिका” [राजनि० ।

कुन्तलीशीर न० कुन्तल इयोशीरम् । (बाला) नामोषधौ
कुन्ताप पु० । वैदिके ऋचां पाठप्रकारभेदे तत्प्रकारः आन्ध०

श्रौ० ८।३।७।८।९ स्त० दर्शितोयथा

“तस्माद्दूर्ध्वं कुन्तापम्” सू०

“तस्माद्दूर्ध्वं कुन्तापं शंसित् । तस्माद्दूर्ध्वमिति
वचनात् माध्यन्दिने दृष्टाकपौ प्रविष्टे तदनन्तरं कुन्ता-
पः स्वादसति प्रवेशे तृतीयसवनेऽपि तस्य प्रवेशो नास्तीति
गम्यते” नारा० ७० । “तस्यादितश्चतुर्दशविप्राहं निनर्द्य
शंसित्” सू० । “तस्य कुन्तापस्यादितश्चतुर्दश ऋषो विगृह्य
निनर्दीऽयमपूर्वं इति तस्याः स्वरूपनिदर्शनमाह” ७० ।
“तृतीयेषु पादेषूदात्तमनुदात्तपरं यत् प्रथमं तन्निरर्द्यत्” सू०